

Sygnatura akt: V GC 105/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

K., dnia 19 lutego 2018 roku

Sąd Rejonowy w Kaliszu w V Wydziale Gospodarczym w składzie:

Przewodniczący: SSR Magdalena Berczyńska - Bruś

Protokolant: Anna Woźniakowska

po rozpoznaniu w dniu 19 lutego 2018 roku w Kaliszu

na rozprawie

sprawy z powództwa – K. K. (1)

przeciwko – Syndykowi masy upadłości (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością S.K.A. w K.

o zapłatę

1. oddała powództwo,

2. zasądza od powoda K. K. (1) na rzecz pozwanego Syndyka masy upadłości (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością S.K.A. w K. kwotę 2 417,00 złotych (dwa tysiące siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa prawnego,

3. nakazuje ściągnąć od powoda na rzecz Skarbu Państwa Sądu Rejonowego w Kaliszu kwotę 1 332,12 złotych (jeden tysiąc trzysta trzydzieści dwa złote dwanaście groszy) tytułem nie uiszczonych kosztów sądowych.

SSR Magdalena Berczyńska - Bruś

Sygn. akt V GC 105/18

UZASADNIENIE

Powód K. K. (1) prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą K. K. (1) „ Zakład (...) – Budowlany w K. pozwem z dnia 27 listopada 2013r. wniósł o zasądzenie od pozwanego (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością Spółki (...) w K. nakazem zapłaty w postępowaniu nakazowym kwoty 24.594,59 zł z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 28 grudnia 2010r. do dnia zapłaty o zasądzenie zwrotu kosztów postępowania.

W uzasadnieniu powód wskazał, że wykonał usługę remontową lokalu (...) dla pozwanego w kwocie określonej w fakturze VAT nr (...) z dnia 21 grudnia 2010r. na kwotę 24.594,59 zł z terminem zapłaty 27 grudnia 2010r. Pomimo upływu terminu płatności oraz wezwania do dobrowolnego spełnienia świadczenia

pozwany nie dokonał zapłaty należności w całości.

Do pozwu załączono nie zawierającą podpisu odbiorcy fakturę VAT z 21 grudnia 2010r. oraz wezwanie pozwanego do zapłaty.

Zarządzeniem Przewodniczącej z dnia 27 listopada 2013r. sprawa została skierowana do rozpoznania w postępowaniu upominawczym.

W dniu 8 stycznia 2014r. Referendarz Sądowy w Sądzie Rejonowym w Kaliszu wydała nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, sygn. akt V GNc 6616/13, zgodnie z żądaniem pozwu.

Nakaz zapłaty stracił moc w wyniku wniesienia przez pozwanego w ustawowym terminie sprzeciwu od nakazu zapłaty, zaskarżającego go w całości. W sprzeciwie pozwany wniósł o oddalenie powództwa. W uzasadnieniu wskazał, że nie dysponuje przedmiotową fakturą VAT. Do pozwu nie dołączono żadnej umowy ani innego dokumentu potwierdzającego zamówienie przez pozwanego usług remontowych ani dokumentu potwierdzającego prawidłową realizację tych prac. Brak również załącznika do faktury, o którym mowa w jej treści. Powództwo jest nieuzasadnione i winno podlegać oddaleniu. Ponadto pozwany podniósł zarzut przedawnienia albowiem roszczenia z umowy o dzieło ulegają dwuletniemu okresowi przedawnienia, co w przypadku roszczenia wynikającego z faktury nastąpiło w dniu 27 grudnia 2012r.

W odpowiedzi na sprzeciw powód przyznał, że strony nie zawarły umowy nawet w formie ustnej na wykonane przez niego prace. Mimo to powód przystąpił wraz z pracownikami do ich wykonania. Wobec tego roszczenie powoda należy ocenić w kontekście bezpodstawnego wzbogacenia pozwanego albowiem powód spełnił swoje świadczenie w zamiarze wykonania zobowiązania będąc przekonany o jego istnieniu.

Postanowieniem z dnia 16 kwietnia 2015r. Sąd zwolnił powoda od kosztów sądowych w postaci zaliczki na poczet opinii biegłego w kwocie 2.000 zł.

Sąd Rejonowy w Kaliszu postanowieniem z dnia 16 stycznia 2017r., sygn. akt VGU 124/15 ogłosił upadłość pozwanego.

Postanowieniem z dnia 18 grudnia 2017r. Sąd zawiesił postępowanie i wezwał Syndyka masy upadłości pozwanego do udziału w sprawie.

Pismem procesowym z dnia 27 grudnia 2017r. Syndyk wstąpił do postępowania i poinformował Sąd, że powód nie zgłosił wierzytelności w postępowaniu upadłościowym. Mając na uwadze wskazaną okoliczność Syndyk wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie od powoda na rzecz Syndyka zwrotu kosztów postępowania. Syndyk nie znalazł podstaw do uwzględnienia wierzytelności powoda na liście wierzytelności z urzędu, ani też nie znalazłby takich podstaw gdyby powód zgłosił wierzytelność we właściwym czasie (czego dotychczas nie uczynił). Wierzytelność powoda nie została ujawniona ani na głównej ani też na uzupełniających listach wierzytelności. Faktura VAT nr (...) z dnia 21 grudnia 2010r. wystawiona przez powoda nie została ujęta w księgach spółki, a zatem brak jest podstaw do uznania wierzytelności z niej wynikającej. Syndyk zakwestionował istnienie wierzytelności wynikającej z faktury w całości, podtrzymał również złożony przez poprzednika prawnego zarzut przedawnienia roszczenia.

Postanowieniem z dnia 8 stycznia 2018r. Sąd podjął postępowanie z udziałem Syndyka masy upadłości pozwanego – (...) Firm S.A. w P..

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W 2010r. przez okres dwóch miesięcy powód, jego syn D. K., M. S. i jeszcze jeden pracownik powoda wykonywali prace remontowe w lokalu gastronomicznym (...) w K.. Prace te były wykonywane od poniedziałku do soboty w godzinach od 8 do około 18 – 19. W ich ramach wykonywano częściowe prace wyburzeniowe starego lokalu ze względu na zmianę aranżacji wnętrza. Powstawały nowe łazienki, które wyposażyli w glazurę, ściany były wykładane karton-gipsem. W sali głównej był robiony sufit podwieszany. Na drugiej kondygnacji kładzione były imitacje stiuków. Malowane było całe wnętrze. Na zapleczu robione było malowanie oraz drobne przeróbki w pomieszczeniu socjalnym. Codziennie był tam obecny A. P. i z treści jego rozmów wynikało, że osobą zlecającą prace jest R. K.. Zamówienia towaru na wykonywanie prac były dokonywane z A. P..

Dowód: zeznania świadka D. K. (k. 64 – 65 akt)

Prace w lokalu (...) były wykonywane w okresie jesiennym przez okres dwóch – trzech miesięcy po zakończeniu robót w prywatnym obiekcie A. P.. Wykonywana tam była cała adaptacja wnętrza. W łazienkach stawiali ścianki działowe z ociepleniem, wymieniali instalację, kładli płytki. Pracowało tam wówczas kilka ekip różnej branży. Prace w części gastronomicznej wymagały dużego nakładu pracy. Kasetonowy sufit był ręcznie gipsowany. Wykonywali wnęki pod lustra. Na wszystkich trzech kondygnacjach lokalu wykonywane było szpachlowanie i malowanie. Na zapleczu malowana była kuchnia. Prace wykonywali w cztery osoby: powód, jego syn D. K., jego szwagier P. J. i M. S.. W lokalu pojawiał się A. P. i P. J. myślał, że to on jest zleceniodawcą.

Dowód: zeznania świadka P. J. (k. 82 – 83 akt)

W dniu 21 grudnia 2010r. powód wystawił wobec pozwanego fakturę VAT nr (...) na kwotę 24.594,59 zł, płatną przelewem w terminie do 27 grudnia 2010r. z tytułu remontu lokalu (...) wg załączników do faktury.

Dowód: faktura VAT nr (...) z 21.12.2010r. (k. 8 akt)

Nadzór nad wykonywaniem prac sprawował A. P.. Były one wykonywane od 20 września 2010r. albo 20 października 2010r. do końca listopada 2010r. Firma powoda wykonywała praktycznie większość prac. Równocześnie prace wykonywała tam firma (...). A. P. przekazał powodowi kwotę 15.000 zł w formie zaliczek. Faktura była na kwotę dwukrotnie większą i miała ją zapłacić firma (...), w której posiadaniu był lokal, co zostało uzgodnione z właścicielem firmy (...) panem K.. Lokal został przekazany A. P., który był podnajemcą już po remoncie.

Dowód: zeznania świadka A. P. (k. 117 – 118 akt)

W dniu 3 października 2013r. pełnomocnik powoda wezwał pozwanego do zapłaty kwoty 24.594,59 zł w terminie trzech dni pod rygorem skierowania sprawy na drogę postępowania sądowego.

Dowód: wezwanie do zapłaty z 3.10.2013r. z dowodem doręczenia (k. 9 – 10

akt)

Z powodu braku materiału dowodowego (umowy, obmiarów, kosztorysów, protokołów odbioru robót) i zakryciu stanu po remoncie przeprowadzonym w roku 2010, na skutek prac przeprowadzonych przez nowego najemcę, określenie wartości prac budowlano – remontowych wykonanych przez powoda w lokalu (...) w K. w cenach ich wykonania tj. czwartym kwartale 2010r. jest niemożliwe.

Dowód: opinia biegłego sądowego K. K. (3) (k. 140 – 158

akt), opinia uzupełniająca (k. 180 – 184 akt)

Wartość robót na podstawie obmiaru, którego zakres określił powód wyniosła 39.592,42 zł. Po uwzględnieniu zaliczki w kwocie 15.000 zł wartość robót do rozliczenia wynosi 24.592,42 zł co odpowiada wartości wystawionej faktury. W zakresie rzeczowo – ilościowym wykonanych prac przesłanych przez powoda biegłemu powód wykonał wyliczenia dla A. P..

Dowód: opinia biegłego sądowego G. K. (k. 309 – 317

akt) rozliczenie robót „W. II etap, III etap, I –wsze piętro,

parter Pan A. P.” (k. 318 – 322 akt)

Sąd ustalił powyższy stan faktyczny na podstawie powołanych wyżej dokumentów oraz zeznań świadków D. K., A. P. i częściowo P. J., opinii biegłych sądowych K. K. (3) i G. K..

Sąd nie dał wiary zeznaniom świadka P. J., że materiały do wykonywania prac dostarczał pozwany ponieważ świadek sam zeznał, że nie wiedział kto zlecał prace powodowi i będąc na budowie myślał, że osobą tą jest A. P.. Nie wyjaśnił skąd miał wiedzę, że to pozwany dostarczał materiały budowlane.

Sąd zważył co następuje:

Powód nie wykazał aby strony łączyła umowa o dzieło przez którą przyjmujący zamówienie zobowiązuje się do wykonania oznaczonego dzieła, a zamawiający do zapłaty wynagrodzenia (art.627 kodeksu cywilnego). Jedynym dokumentem przedstawionym przez powoda na dowód zawarcia umowy z pozwanym była faktura VAT nr (...) z 21 grudnia 2010r.

Faktura VAT może potwierdzać warunki ustnej umowy zawartej przez strony jednakże w swoim charakterze jest jedynie dokumentem rozliczeniowo – księgowym. Nie może zastąpić podpisanej przez strony umowy. W przypadku zawarcia umowy w formie ustnej potwierdzeniem prawidłowości wystawienia faktury, zgodnie z umową stron, jest z pewnością złożenie podpisu potwierdzającego jej odbiór przez nabywcę towaru lub usługi. W przypadku faktury załączonej do pozwu pozwany nie potwierdził podpisem jej odbioru i od początku odmawiał jej przyjęcia.

To na powodzie spoczywał ciężar dowodu w zakresie wykazania legitymacji biernej pozwanego. Żaden z przesłuchiwanych w toku postępowania dowodowego świadków nie potwierdził jednoznacznie, że to pozwany zlecił powodowi wykonanie robót. Twierdzenia świadka A. P., że to pozwany winien jest uregulować wynagrodzenie powoda za wykonane prace nie zostały również przez niego uzasadnione. Zeznania świadków wykazały, że to A. P., podnajemca lokalu sprawował nadzór nad wykonywaniem przez powoda prac i uiścił na jego rzecz zaliczkę w wysokości 15.000 zł. Ponadto obmiar robót wykonany przez powoda, przedstawiony na żądanie biegłego zawierał w tytule określenie A. P. jako odbiorcy robót. Powód nie przedstawił żadnego dokumentu, który chociaż pośrednio mógłby wskazywać, że wykonywał prace na zlecenie pozwanego.

Postępowanie dowodowe nie wykazało również zakresu robót wykonanych przez powoda. Biegły sądowy K. K. (3) stwierdził, że z powodu braku materiału dowodowego (umowy, obmiarów, kosztorysów, protokołów odbioru robót) i zakryciu stanu po remoncie przeprowadzonym w roku 2010, na skutek prac przeprowadzonych przez nowego najemcę, określenie wartości prac budowlano – remontowych wykonanych przez powoda jest niemożliwe. Ustalenie wartości prac przez biegłego G. K., zgodnie z zakresem robót wskazanym przez powoda ma charakter teoretyczny i nie może zastąpić ustaleń co do realnego zakresu wykonania przez powoda prac. Ta okoliczność nie została natomiast udowodniona. Powód nie przedstawił również dowodu, że wykonane dzieło zostało oddane, że pozwany je odebrał.

Brak powyższych ustaleń nie ma jednakże istotnego znaczenia w sprawie albowiem nawet gdyby powód wykazał odpowiedzialność pozwanego z tytułu umowy wykonanej przez powoda, to pozwany skutecznie podniósł zarzut przedawnienia jego roszczeń.

Cywilnoprawne roszczenia majątkowe ulegają przedawnieniu. Obowiązki wynikające z ze stosunków cywilnoprawnych powinny być wykonywane we właściwym terminie także z tego względu, aby nie doprowadzać do zakłóceń w procesach obrotu. Instytucja przedawnienia, ograniczając w czasie dochodzenie roszczeń majątkowych wynikających z tych stosunków, służy do osiągnięcia powyższego celu. Istota przedawnienia polega na tym, że po upływie terminu przedawnienia ten, przeciwko komu przysługuje roszczenie, może uchylić się od jego zaspokojenia, powołując się na upływ czasu. Skutek przedawnienia polega więc na tym, że dłużnik uzyskuje prawo zgłoszenia zarzutu wyłączającego możliwość dochodzenia wykonania świadczenia przed sądem. Sytuacja dłużnika, która polega na możliwości odmowy świadczenia przez podniesienie zarzutu przedawnienia, jest jego prawem podmiotowym. Wynika stąd, że terminy przedawnienia zakreślają granice czasowe, w ramach których może zostać wytoczone powództwo, złożony odpowiedni wniosek lub postawiony zarzut.

Zgodnie z art. 646 kodeksu cywilnego roszczenia wynikające z umowy o dzieło przedawniają się z upływem dwóch lat od dnia oddania dzieła, a jeżeli dzieło nie zostało oddane od dnia, w którym zgodnie z treścią umowy miało być oddane.

Pozew został wniesiony w dniu 27 listopada 2013r., a więc po upływie dwuletniego okresu przedawnienia, liczonego nawet od dnia wymagalności faktury czyli od dnia 28 grudnia 2010r.

Biorąc powyższe pod uwagę powództwo podlegało oddaleniu.

Orzeczenie o kosztach postępowania wydano na podstawie wynikającej z art. 98 k.p.c. zasady odpowiedzialności za wynik procesu i obciążono nimi w całości przegrywającego spór powoda. Na koszty które powód ma obowiązek zwrócić pozwanemu złożyło się wynagrodzenie pełnomocnika pozwanego ustalone w oparciu o § 6 pkt.5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 28 września 2002r. w sprawie w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz.U. z 2013r. poz. 461 z późn. zm.) wraz z opłatą skarbową w wysokości 17 zł od pełnomocnictwa.

Sąd nakazał również ściągnąć od powoda na rzecz Skarbu Państwa poniesione tymczasowo przez Skarb Państwa koszty wynagrodzenia biegłych sądowych, które łącznie wyniosły kwotę 3.332,12 zł pomniejszone o kwotę 2.000 zł, co do której poniesienia powód został zwolniony postanowieniem Sądu.

/-/SSR Magdalena Berczyńska-Bruś